A BÍRÓSÁG ÍTÉLETE (második tanács)

2009. április 30.*

A C-531/07. sz. ügyben,

az EK 234. cikk alapján benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem tárgyában, amelyet az Oberster Gerichtshof (Ausztria) a Bírósághoz 2007. november 29-én érkezett, 2007. november 13-i határozatával terjesztett elő az előtte

a **Fachverband der Buch- und Medienwirtschaft**

és

a **LIBRO Handelsgesellschaft mbH**

között folyamatban lévő eljárásban,

A BÍRÓSÁG (második tanács),

tagjai: C. W. A. Timmermans tanácselnök, K. Schiemann, P. Kūris, L. Bay Larsen és C. Toader (előadó) bírák,

* Az eljárás nyelve: német.

főtanácsnok: V. Trstenjak,
hivatalvezető: K. Sztranc-Sławiczek tanácsos,

tekintettel az írásbeli szakaszra és a 2008. október 16-i tárgyalásra,

figyelembe véve a következők által előterjesztett észrevételeket:

– a Fachverband der Buch- und Medienwirtschaft képviseletében B. Tonninger és E. Riegler Rechtsanwälte,

– a LIBRO Handelsgesellschaft mbH képviseletében G. Prantl Rechtsanwalt,

– az osztrák kormány képviseletében C. Pesendorfer és G. Thallinger, meghatalmazotti minőségben,

– a német kormány képviseletében M. Lumma, meghatalmazotti minőségben,

– a spanyol kormány képviseletében J. López-Medel Bascones, meghatalmazotti minőségben,

– a francia kormány képviseletében G. de Bergues és A.-L. Vendrolini, meghatalmazotti minőségben,

– az Európai Közösségek Bizottsága képviseletében R. Sauer és B. Schima, meghatalmazotti minőségben,

– az EFTA Felügyeleti Hatóság képviseletében N. Fenger és F. Simonetti, meghatalmazotti minőségben,

a főtanácsnok indítványának a 2008. december 18-i tárgyaláson történt meghallgatását követően,

meghozta a következő

Ítéletet

1 Az előzetes döntéshozatal iránti kérelem az EK 3. cikk (1) bekezdése, az EK 10. cikk, az EK 28. cikk, az EK 30. cikk, az EK 81. cikk és az EK 151. cikk értelmezésére vonatkozik.

2 E kérelem előterjesztésére a Fachverband der Buch- und Medienwirtschaft (a könyv- és médiagazdaságért felelős szakszövetség; a továbbiakban: Fachverband) által a LIBRO Handelsgesellschaft mbH (a továbbiakban: LIBRO) ellen kezdeményezett jogvita keretében került sor, amelynek célja a LIBRO arra való kötelezése, hogy tartózkodjon a nemzeti területen olyan reklámok közzétételétől, amelyek a könyveket a könyvek

árának rögzítésére vonatkozó szövetségi törvényben (Bundesgesetz über die Preisbindung bei Büchern, BGBl. I, 45/2000, a továbbiakban: BPrBG) meghatározott árnál alacsonyabb áron kínálják.

A nemzeti jogi háttér

A könyvek árának rögzítéséről szóló szövetségi törvény

3 A BPrBG 1. §-a a következőképpen fogalmaz:

„E szövetségi törvény hatálya a német nyelvű könyvek és zeneművek kiadására és importjára, valamint – a határokon átnyúló elektronikus kereskedelem kivételével – kereskedelmére terjed ki. E szövetségi törvény célja olyan árképzés megvalósítása, amely figyelemmel van a könyvek mint kulturális javak szerepére, a fogyasztók méltányos könyvárakhoz fűződő érdekeire és a könyvkereskedelem üzemgazdasági adottságaira."

4 A BPrBG 3. §-a kimondja:

„(1) Az 1. § szerinti áru kiadója vagy importőre köteles az általa kiadott vagy szövetségi területre importált, 1. § szerinti áruk tekintetében a fogyasztói árat megállapítani, és azt közzétenni.

(2) Az importőr a kiadó által a kiadó államra nézve megállapított vagy javasolt fogyasztói árnál vagy az Európai Gazdasági Térségről (EGT) szóló megállapodásban részes államtól eltérő államban székhellyel rendelkező kiadó által a szövetségi területre nézve javasolt fogyasztói árnál alacsonyabb árat – a benne foglalt hozzáadottérték-adó levonása mellett – nem állapíthat meg.

(3) Az Európai Gazdasági Térségről (EGT) szóló megállapodásban részes államban az 1. § szerinti árukat a szokásos vételáraktól eltérő, alacsonyabb vételáron vásárló importőr a (2)bekezdésben foglaltaktól eltérően a kiadó által a kiadó államra nézve megállapított vagy javasolt árnál – újbóli behozatal esetén a belföldi kiadó által megállapított árnál – az elért kereskedelmi előnnyel arányosan, alacsonyabb árat állapíthat meg.

[…]

(5) Az (1)–(4) bekezdés alapján megállapított fogyasztói árhoz hozzá kell számítani az Ausztriában érvényes hozzáadottérték-adót.”

5 A BPrBG 5. §-a előírja:

„(1) Az utolsó eladók az 1. § szerinti áruk végső fogyasztók részére történő értékesítése során a 3. § alapján megállapított fogyasztói árat legfeljebb 5%-kal csökkenthetik.

(2) Az utolsó eladók az üzleti forgalomban a verseny érdekében nem hirdethetik a fogyasztói ár (1) bekezdés szerinti csökkentését.

(3) Az (1) bekezdés szerinti kötelezettség nem vonatkozik az 1. § szerinti olyan árukra, amelyek fogyasztói árát a 4. §-ban foglaltaknak megfelelően először több mint 24 hónapja tették közzé, és amelyeket több mint hat hónapja szállítottak le."

A Sammelrevers megállapodási rendszere

6 Többek között az előzetes döntéshozatalra utaló határozatból és az Európai Közösségek Bizottsága által tett észrevételekből kiderül, hogy 2000. június 30-ig a német és osztrák kiadók és könyvkereskedők az 1993. évi Sammelrevers rendszert alkotó mintaszerződéseket kötöttek. E rendszer a német nyelvű könyvek árának rögzítésére vonatkozott, és lényegében a kiadó által meghatározott ár tiszteletben tartásának kötelezettségén alapult.

7 A Sammelreversről értesítették a Bizottságot, amely 1998. január 22-én kifogásközlést fogadott el, majd 2000. február 8-i véleményében kérte az osztrák kiadók kilépését a rendszerből, és a Sammelrevers határon átnyúló hatásainak legkésőbb 2000. június 30-ig történő megszüntetését. A bejelentő felek 2000. március 31-én és május 10-én bemutatták a Sammelrevers módosított változatát, amely előírta az osztrák kiadókkal és könyvkereskedőkkel kötött szerződések felmondását, akik így egyértelműen kiléptek e rendszerből. Az új rendszer nemleges megállapításban részesült (COMP/34.657 – Sammelrevers [HL 2000. C 162., 25. o.]), amelyben a Bizottság megállapította a tagállamok közötti kereskedelemre gyakorolt érezhető hatás hiányát.

Az alapeljárás és az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

8 A BPrBG 3. §-ának (1) bekezdése alapján a Fachverband rendelkezik hatáskörrel a német nyelvű könyvek Ausztriában történő értékesítése tekintetében a kereskedőkre nézve kötelező fogyasztói árak közzétételére, és annak felügyeletére, hogy a kiskereskedők az e könyvek értékesítését szolgáló reklámozás során betartják-e a megállapított fogyasztói árat.

9 A LIBRO Ausztriában 219 fióküzletet üzemeltet, és az általa értékesített könyvek 80%-a külföldről érkezik.

10 A LIBRO 2006 augusztusától Németországban kiadott könyveket a Németországban alkalmazott árakat alapul véve, az Ausztriára érvényes legalacsonyabb rögzített ár alatt igyekezett osztrák területen értékesíteni.

11 A Fachverband ideiglenes intézkedés iránti kérelemmel fordult az elsőfokú bírósághoz, kérve a LIBRO kötelezését az ilyen hirdetések közzétételétől való tartózkodásra. Az elsőfokú bíróság helyt adott e kérelemnek, megállapítva, hogy még ha az osztrák árrögzítési rendszer az áruk szabad mozgásának az EK 28. cikkbe ütköző korlátozásának minősül is, azt „kulturális okok és a médiumok sokszínűsége megőrzésének szükségessége igazolják”. E határozatot a fellebbviteli bíróság ítélete megerősítette.

12 A LIBRO ezen ítélet felülvizsgálatát kérte. Kérdést előterjesztő határozatában az Oberster Gerichtshof rámutat, hogy az árrögzítésre vonatkozó közösségi ítélkezési gyakorlatában és különösen a 229/83. sz., Association des Centres distributeurs Leclerc

és Thouars Distribution ügyben 1985. január 15-én hozott ítéletében (EBHT 1985., 1. o.) és a C-9/99. sz. Échirolles Distribution ügyben 2000. október 3-án hozott ítéletében (EBHT 2000., I-8207. o.) a Bíróság még nem adott választ arra a kérdésre, hogy ellentétes-e a közösségi joggal, és ha igen, milyen körülmények között, az alapügyben szereplőhöz hasonló nemzeti árrögzítési rendszer. Emellett hangsúlyozza, hogy az osztrák jogirodalom megosztott az árrögzítési rendszer közösségi joggal való összeegyeztethetőségének kérdésében.

13 Ilyen körülmények között az Oberster Gerichtshof felfüggesztette az eljárását, és a következő kérdéseket terjesztette a Bíróság elé előzetes döntéshozatalra:

„1) Úgy kell-e értelmezni az EK 28. cikket, hogy az önmagában kizárja olyan nemzeti jogszabályok alkalmazását, amelyek csak a német nyelvű könyvek importőreit kötelezik arra, hogy a belföldre importált könyvek tekintetében az utolsó eladóra kötelező eladási árat rögzítsenek és tegyenek közzé, ahol az importőr a kiadó által a kiadó államra nézve rögzített vagy javasolt fogyasztói árnál vagy az Európai Gazdasági Térségről (EGT) szóló megállapodásban részes államtól eltérő államban székhellyel rendelkező kiadó által javasolt belföldi fogyasztói árnál alacsonyabb árat – az árban foglalt hozzáadottérték-adó levonása mellett – nem állapíthat meg, kivéve azonban azt az esetet, amelyben az EGT valamely tagállamában a szokásos vételáraknál alacsonyabb vételáron vásárló importőr a kiadó által a kiadó államra nézve rögzített vagy javasolt árnál – újbóli behozatal esetén a belföldi kiadó által rögzített árnál – az elért kereskedelmi előnnyel arányosan, alacsonyabb árat állapíthat meg?

2) Az első kérdésre adott igenlő válasz esetén:

Igazolt-e az EK 30. cikk vagy az EK 151. cikk alapján a könyvgyártás támogatásához, a szabályozott árak melletti széles könyvkínálathoz és a könyvkiskereskedők nagy számához fűződő közérdekre tekintettel az az önmagában az EK 28. cikkel – adott esetben az áruk szabad mozgását befolyásoló értékesítési módra tekintettel is – ellentétes, az első kérdésben említett nemzeti törvényben előírt kötött könyvár-

szabás, amelynek célját egészen általánosan »a könyvek mint kulturális javak szerepének, a fogyasztók méltányos könyvárakhoz fűződő érdekeinek és a könyvkereskedelem üzemgazdasági adottságainak« szükséges figyelembevételében határozták meg, annak ellenére, hogy hiányoznak azon empirikus adatok, amelyek alátámasztanák, hogy a törvényben előírt kötött könyvárszabás eszköze alkalmas az általa elérni kívánt cél megvalósítására?

3) Az első kérdésre adott nemleges válasz esetén:

Összeegyeztethető-e az első kérdésben említett nemzeti törvényben előírt kötött könyvárszabás az EK 3. cikk (1) bekezdésének g) pontjával, valamint az EK 10. és az EK 81. cikkel még akkor is, ha az időben és tárgyában közvetlenül kapcsolódott a könyvkereskedőknek a kiadók által a kiadói termékek tekintetében rögzített árakhoz való korábbi szerződéses kötöttségéhez (1993. évi Sammelrevers rendszer), és e szerződéses rendszert váltotta fel?”

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdésekről

14 Mivel az alapeljárás más tagállamból származó könyvek LIBRO általi behozatalára vonatkozik, a Bíróság válaszainak arra a kérdésre kell irányulniuk, hogy az EK-Szerződésnek a közösségen belüli kereskedelemre vonatkozó rendelkezéseivel ellentétesek-e a BPrBG német nyelvű könyvek más tagállamból történő behozatalát szabályozó rendelkezései.

Az első kérdésről

15 Első kérdésével a kérdést előterjesztő bíróság lényegében azt kérdezi, hogy az EK 28. cikket úgy kell-e értelmezni, hogy azzal ellentétes az importált könyvek árára vonatkozó olyan nemzeti szabályozás, mint amely a BPrBG 3. §-ának (2), (3) és (5) bekezdésében szerepel.

16 E tekintetben emlékeztetni kell arra, hogy a Bíróság állandó ítélkezési gyakorlata értelmében a tagállamok minden olyan kereskedelmi szabályozását, amely közvetlenül vagy közvetve, ténylegesen vagy potenciálisan akadályozhatja a Közösségen belüli kereskedelmet, az EK 28. cikk szerinti mennyiségi korlátozásokkal azonos hatású intézkedésnek kell tekinteni (lásd különösen a 8/74. sz. Dassonville-ügyben 1974. július 11-én hozott ítélet [EBHT 1974., 837. o.] 5. pontját).

17 Ugyanakkor az értékesítés egyes módjait korlátozó vagy megtiltó nemzeti jogszabályok más tagállamokból származó termékekre történő alkalmazása nem minősülhet ilyen akadálynak, amennyiben e jogszabályok minden olyan érintett gazdasági szereplőre vonatkoznak, akik az adott állam területén tevékenykednek, és amennyiben mind jogilag, mind ténylegesen ugyanúgy érintik a nemzeti termékek és a más tagállamokból származó termékek forgalmazását. Amennyiben ugyanis e feltételek teljesülnek, az ilyen típusú jogszabályok alkalmazása a más tagállamból származó, az ezen állam által meghatározott szabályoknak megfelelő termékek értékesítésére nem akadályozza meg vagy nehezíti jobban ezek piacra jutását, mint a nemzeti termékek esetében (lásd a C-267/91. és C-268/91. sz., Keck és Mithouard egyesített ügyekben 1993. november 24-én hozott ítélet [EBHT 1993., I-6097. o.] 16. és 17. pontját, valamint a C-110/05. sz., Bizottság kontra Olaszország ügyben 2009. február 10-én hozott ítélet [EBHT 2009., I-519. o.] 36. pontját).

18 A Fachverband és az osztrák, a német, valamint a francia kormány szerint az alapügyben szereplő jogi szabályozás a belföldi és az importált könyvekre különbségtétel nélkül alkalmazandó értékesítési módot ír elő, amely nem jelent kedvezőtlenebb bánásmódot

az importált könyvekre nézve, mivel származási helytől függetlenül írja elő a német nyelvű könyvek eladási árának rögzítésére vonatkozó kötelezettséget.

19 Ez az érvelés nem fogadható el. Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdés ugyanis nem a BPrBG 3. §-ának (1) bekezdésére vonatkozik, amely előírja a kiadók és az importőrök számára mind a belföldi, mind az importált könyvek kiskereskedelmi ára rögzítésének kötelezettségét, hanem e paragrafus (2) és (3) bekezdésére, amely kizárólag az importált könyvekre vonatkozik.

20 Amennyiben a könyvek árára vonatkozó olyan nemzeti szabályozás, mint amilyen a BPrBG 3. §-ában szerepel, nem e termékek jellemzőire vonatkozik, hanem kizárólag azokra a módokra, amelyek szerint azok értékesíthetők, az ilyen szabályozást úgy kell tekinteni, mint a fent hivatkozott Keck és Mithouard egyesített ügyekben hozott ítélet értelmében vett értékesítési módokra vonatkozó rendelkezéseket. Miként az ezen ítéletből következik, az ilyen értékesítési mód csak abban az esetben mentesülhet az EK 28. cikkben foglalt tilalom alól, csak amennyiben megfelel a jelen ítélet 17. pontjában foglalt feltételeknek.

21 E tekintetben meg kell állapítani, hogy az említett 3. § (2) bekezdése azáltal, hogy megtiltja az osztrák importőrök számára a német nyelvű könyvek árának alacsonyabb összegben történő rögzítését, mint amely eladási árat – a benne foglalt hozzáadottértékadó levonása mellett – a kiadó a kiadás helye szerinti államra vonatkozóan rögzít vagy javasol – ahogyan azt az EFTA Felügyeleti Hatóság hangsúlyozta – az importált könyvekre nézve kedvezőtlenebb bánásmódot ír elő, mivel megakadályozza az osztrák importőröket és a külföldi kiadókat abban, hogy az importpiac jellegzetességeinek megfelelő minimális kiskereskedelmi árat határozzanak meg, miközben az osztrák kiadók saját termékeikre nézve a nemzeti piacon saját maguk szabadon állapíthatják meg a legalacsonyabb kiskereskedelmi árat.

22 Következésképpen az ilyen szabályozást az EK 28. cikk értelmében a behozatalra vonatkozó mennyiségi korlátozásokkal azonos hatású intézkedésnek kell tekinteni, mivel e szabályozás az importált könyvekre nézve olyan különálló szabályt tartalmaz,

amelynek hatása a más tagállamokból származó termékekkel szembeni kedvezőtlenebb bánásmód (lásd ebben az értelemben a fent hivatkozott Association des Centres distributeurs Leclerc és Thouars Distribution ügyben hozott ítélet 23. pontját).

23 A német kormány a tárgyalás során azt állította, hogy az osztrák szabályozás korlátozó hatásaira vonatkozó állítások megalapozatlanok, mivel a Németországból Ausztriába importált könyvek valójában az osztrák könyvpiac nagyobb részét lefedik, és a német nyelvű osztrák könyvpiac nem tekinthető önállónak a német piachoz képest. Olyan egységes piac fennállásáról van ugyanis szó, amelyen a kiskereskedelmi árak közötti csekély különbség miatt az e két tagállamban értékesített ugyanazon könyv különböző kiadásai között nincs verseny.

24 E nem vitatott információk nem vehetők figyelembe. Ugyanis, még ha feltételezzük is, hogy a német nyelvű könyvek kiadóit, különösen a Németországban működőket, nem érinti hátrányosan az importált könyvek árára vonatkozó osztrák szabályozás, amely lehetővé teszi számukra az osztrák piacon alkalmazott árak ellenőrzését, és annak biztosítását, hogy ezen árak ne legyenek alacsonyabbak a kiadás szerinti államban alkalmazott áraknál, e megállapítások nem teszik lehetővé annak kizárását, hogy az alapügyben szereplőhöz hasonló szabályozás hatására csökken az osztrák importőrök versenyképessége, mivel azok nem cselekedhetnek szabadon a saját piacukon, ellentétben az osztrák kiadókkal, akiknek közvetlen versenytársai.

25 A Fachverband és az osztrák kormány emellett hangsúlyozza, hogy mindenesetre a kiskereskedelmi árak meghatározásának szabadságát a BPrBG 3. §-ának (3) bekezdésében az importőrök számára elismert azon lehetőség biztosítja, hogy a külföldi kiadó által használtnál alacsonyabb árat alkalmazhatnak, ha ezen árkülönbség megegyezik az importőr által elért kereskedelmi előnnyel, valamint az utolsó eladók számára a BPrBG 5. §-ában elismert azon lehetőség, hogy az ugyanezen törvény 3. §-ának (1) bekezdése alapján megállapított árat 5%-kal csökkentsék.

26 A LIBRO ezzel szemben azt hangsúlyozza, hogy mivel a könyvek ára azok piacra bocsátása előtt nem ismerhető meg, ugyanis – ahogyan arra a főtanácsnok indítványában rámutatott – a német kiadók által a nagy- és kiskereskedők részére biztosított vételárak rendszerint üzleti titoknak minősülnek, az importőrök számára lehetetlen előre kiszámolni a vásárláskor megszerzett előnyt, és így a BPrBG 3. §-ának (3) bekezdésében előírt árcsökkentést.

27 E tekintetben meg kell állapítani, hogy az e bekezdésben előírt árcsökkentés lehetősége nem fogható fel úgy – miként azt az osztrák kormány előadta –, mint egyfajta kompenzáció, amely lehetővé teszi az importőr számára, hogy megjelenítse a kiskereskedelmi árban az exportáló államban kialakított saját árpolitika alapján kapott kedvezményeket. Az olyan importőr, amely a LIBRO-hoz hasonlóan jelentős mennyiségű könyvet vásárol, az árcsökkentésre vonatkozó e szabály ellenére sem állapíthatja meg árait az importált könyvek egészére nézve a kiadás helye szerinti államban alkalmazottaknál alacsonyabban. Az árcsökkentést ugyanis csak azokra a könyvekre alkalmazhatja, amelyeket kedvezőbb áron szerzett be.

28 Ugyanígy az utolsó eladó azon lehetősége, hogy a BPrBG 5. §-ának (1) bekezdése alapján 5%-kal csökkentse a kiadók és az importőrök által rögzített árat, amely lehetőség mind az Ausztriában kiadott, mind az importált könyvek értékesítésére vonatkozik, nem minősülhet olyan körülménynek, amely igazolná azt a következtetést, hogy a BPrBG a kereskedelmi láncolat egyes szakaszaiban részt vevő összes vállalkozás számára biztosítja az Ausztriába importált német nyelvű könyvek ára rögzítésének szabadságát, mivel e lehetőség csupán a végső fogyasztó számára történő értékesítés időpontjában áll fenn, és a BPrBG 5. §-ának (2) bekezdése nem teszi lehetővé az ilyen árcsökkentés hirdetését. A fogyasztók számára közzétett ár tehát a BPrBG 3. §-a alapján rögzített ár marad.

29 Ilyen körülmények között az előzetes döntéshozatalra előterjesztett első kérdésre azt a választ kell adni, hogy az alapügyben szereplőhöz hasonló nemzeti szabályozás, amely megtiltja a német nyelvű könyvek importőrei számára, hogy a kiadó által a kiadó

államra nézve rögzített vagy javasolt fogyasztói árnál alacsonyabb árat állapítsanak meg, az EK 28. cikk szerinti, „behozatalra vonatkozó mennyiségi korlátozással azonos hatású intézkedésnek" minősül.

A második kérdésről

30 Második kérdésével a kérdést előterjesztő bíróság lényegében azt kérdezi, hogy az első kérdésre adott igenlő válasz esetén igazolható-e az EK 30. cikk vagy az EK 151. cikk alapján az importált könyvek árára vonatkozó, a BPrBG 3. §-ának (2), (3) és (5) bekezdésében szereplőhöz hasonló nemzeti szabályozás, amelynek célja e törvény 1. §-a értelmében „a könyvek mint kulturális javak szerepének, a fogyasztók méltányos könyvárakhoz fűződő érdekeinek és a könyvkereskedelem üzemgazdasági adottságainak figyelembevételével történő [könyv]árszabás".

31 Az osztrák kormány hangsúlyozza, hogy az importált német nyelvű könyvek rögzített legalacsonyabb árára vonatkozó ilyen szabályozás hiányában a nagyközönség számára szánt könyvek ára csökkenne, amely az ilyen jellegű művek eladásából származó haszon elvesztésével járna. E veszteség oda vezetne, hogy az igényesebb, de gazdaságilag kevésbé vonzó könyvek előállítása és forgalmazása nem volna tovább finanszírozható, és a rendszerint ilyen jellegű könyvek széles választékát kínáló kis könyvkereskedéseket kiszorítanák a piacról az elsősorban népszerű termékeket értékesítő nagy könyvesboltok. Az osztrák kormány emellett rámutat, hogy az osztrák piachoz hasonló piacon, amelyet a könyvesboltok csekély sűrűsége és a Németországból származó jelentős import jellemez, e rendszer az említett feltétlenül érvényesítendő közérdekű cél megvalósításával arányos eszköznek minősül.

32 E tekintetben mindenekelőtt rá kell mutatni, hogy a kérdést előterjesztő bíróság által említett célkitűzések, mint amilyen a könyvek mint kulturális javak védelme, nem minősülhetnek az EK 30. cikk értelmében vett, behozatalra vonatkozó korlátozást igazoló érvnek (lásd ebben az értelemben a fent hivatkozott Association des Centres distributeurs Leclerc és Thouars Distribution ügyben hozott ítélet 30. pontját). A

kulturális sokszínűség általános védelme ugyanis nem tekinthető az EK 30. cikk értelmében vett „művészi, történelmi vagy régészeti értéket képviselő nemzeti kincsek védelme” körébe tartozónak.

33 Ráadásul az EK 151. cikkre, amely az Európai Közösségnek a kultúra területén való fellépésével foglalkozik – ahogyan arra a főtanácsnok is rámutatott – nem lehet úgy hivatkozni, mint olyan rendelkezésre, amely a közösségi jogrendbe a Közösségen belüli kereskedelem akadályozására alkalmas minden nemzeti rendelkezést igazoló okot vezet be.

34 Ezzel szemben a könyvek mint kulturális javak védelme felfogható az áruk szabad mozgását korlátozó intézkedések igazolására alkalmas, közérdeken alapuló feltétlenül érvényesítendő követelményként, feltéve hogy az ilyen intézkedés alkalmas a kitűzött cél elérésére, és nem megy túl az annak megvalósításához szükséges mértéken.

35 E tekintetben, ahogyan arra a Bizottság és az EFTA Felügyeleti Hatóság rámutatott, a könyvek mint kulturális javak védelmének célja megvalósítható az importőröket kevésbé korlátozó intézkedések révén is, például lehetővé téve számára vagy a külföldi kiadó számára, hogy az osztrák piacon az e piac jellegzetességeit tekintetbe vevő eladási árat állapítson meg.

36 Ilyen körülmények között a második kérdésre azt a választ kell adni, hogy az olyan nemzeti szabályozás, amely megtiltja a német nyelvű könyvek importőrei számára, hogy a kiadó által a kiadó államra nézve rögzített vagy javasolt fogyasztói árnál alacsonyabb árat állapítsanak meg, sem az EK 30. cikk és az EK 151. cikk alapján, sem közérdeken alapuló feltétlenül érvényesítendő követelmények alapján nem igazolható.

37 Az első két kérdésre adott válaszra tekintettel a kérdést előterjesztő bíróság harmadik kérdésére nem kell válaszolni.

A költségekről

38 Mivel ez az eljárás az alapeljárásban részt vevő felek számára a kérdést előterjesztő bíróság előtt folyamatban lévő eljárás egy szakaszát képezi, ez a bíróság dönt a költségekről. Az észrevételeknek a Bíróság elé terjesztésével kapcsolatban felmerült költségek, az említett felek költségeinek kivételével, nem téríthetők meg.

A fenti indokok alapján a Bíróság (második tanács) a következőképpen határozott:

1) Az olyan nemzeti szabályozás, amely megtiltja a német nyelvű könyvek importőrei számára, hogy a kiadó által a kiadó államra nézve rögzített vagy javasolt fogyasztói árnál alacsonyabb árat állapítsanak meg, az EK 28. cikk szerinti, „behozatalra vonatkozó mennyiségi korlátozással azonos hatású intézkedésnek" minősül.

2) Az olyan nemzeti szabályozás, amely megtiltja a német nyelvű könyvek importőrei számára, hogy a kiadó által a kiadó államra nézve rögzített vagy javasolt fogyasztói árnál alacsonyabb árat állapítsanak meg, sem az EK 30. cikk és az EK 151. cikk alapján, sem közérdeken alapuló feltétlenül érvényesítendő követelmények alapján nem igazolható.

Aláírások